

Levent Maden

- Őirler -

Yayın Tarihi:

03.08.2020

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ararken Kaybetmek

Masmavi göklerin derinliklerindedir hazinem,
Kutsalım; el değmemiş saklı cennetim
Arar durur seni ta ki güneş kaçana dek
Ey yâr yok mu senden bir işaret, ses...

Gecenin simsiyah karanlığında dalıp dalıp geçer gönlüm
Huzuru bulana dek yolcudur, yorgundur ruhum
Açtır aşkına muhtaçtır sohbetine; ışığına
Gülüşüne hasrettir, hiç görmeyen bu gözler

Aşınadır sana yalnızlığın ebedi dostu
Yokluğunda yok olan, varlığında doğandır
Kokunla açıldır gözleri Yakup misali
Ateşini arayan, erimekle yanan Karahan'dır

Levent Maden

Cennet Cehennem

Ruhum, iradem susar elbet dinler seni
Sessizliğin yaksa da, kavursa da benliđimi
Kanatlarım kırılrsa, karanlığa teslim etse de beni
Gönül yorulsa da kırılrsa da yok edemez içimde ki seni

Cennet cehennem kurulsa yeryüzünde, toplansa mahşer;
Kararlar alınsa hükümler edilse de ilan
Kızgınlıkla yansa da güneş yaksa da etrafını
Rahmet kaynağı kulundan esirgese de tek damlasını

Toprak kokusu uzaklaşsa da ülkemden, terk etse de
Yemyeşil ağaçlarımın dalları kalsa da hasret bülbüle
Akan dereler akmaz olup tek tek kurusa da
Ümitsizlik deryasından sıyrılıp koşandır Karahan

Levent Maden

Hani

Bırak olmuyorsa artık beklemekten
Yoruldu ruhun kendinle cenk etmekten
Dökülen kan bıktı akıp gitmekten
Kış baharı hasretle beklemekten

Hani her geceden sonra doğardı güneş
Hani her yakarışın vardı bir durağı
Hani her bekleyişin bir sebebi derdi devası
Hani her açmaz kapının saklı anahtarı

Durdu cihan dönmez oldu
Akan gözyaşı dinmez oldu
Gece gündüze gündüz geceye bakmaz oldu
Ey Karahan bahtın gülmez oldu

Levent Maden

Hep

Beklemek gelmez olanı hep beklemek
Sevmek sevilmediğın halde hep sevmek
Düşünmek, aklına bile gelmezken hep düşünmek
Hayallerinde yaşatmak, sana yer vermese de
Hayallerinde hep yaşatmak

Susmak belki de geride kalanları bırakıp hep susmak
Bağırarak belki de avazım çıktığı kadar haykırmak
Seni seviyorum diye inlemek cihanı oynatmak dağları
Gelmez olduğunu bilsen dahi hep çağırarak

Ey Karahan sözler ki gökten yağın siyah inciler olsa
Pırıl pırıl dökülse toprakla kucaklaşsa tek olsa
Bir olsa, aşkın kutsalına sığınsa teslim olsa

Levent Maden

KayboluŖun İzleri

Bir tebessüm de kaybetmek seni
Tam bulduđun da huzurun eŖiđini
Masumluđun zerrecikleri gibi
Sakladığın bakışlarında ki o gamzeyi

Bir ses bir tını çepecevre sarar etrafını
Donakalır her Ŗey sadece o ses
Dönüp baktığın da kayboluŖun sesi
Olur da hatırlarsın geđmiŖi

Bazen içtiğim bir yudum kahvede
Kimi zaman koparılmış bir papatyanın kokusunda
Ya da bir masum gülüşün gamzesine saklanmış hüzün de
Balsa da seni Karahan alamaz yok oluŖun pençesinden

Levent Maden

Sonsuzluk

Dalıp gitmek, yokluğun içinde bulmak seni
Tutmak ellerinden esareti kabul edercesine
Bakışlarının attığı ok sapsansa da ruhuma
Delip geçse de yansa da kül etse de

Ey Karahan sakın yandım deme
Deme ki yanmak açmaktır gözlerde ki kapıyı
Bulmaktır sende ki beni, bende ki seni alıp
Çıkmaktır aydınlığa akmaktır sonsuzluğa

Levent Maden

Varoluş

Ümitsizliğin başladığı yerde doğar güneş misali
Rab bakar kul diler de zaman aralamak kalır geriye
Gönül darlandıkça ruh huysuz olur azap eder kendine
Beklemek zor değil de sabra eğer vurmak mesele

Geçmiş geleceğin gelecek geçmişin olmuşsa önünde engel
Yapacak tek şeydir tövbe kılıcı ile varmak üzerine
Kaderin zalim ordularına yenilse bile irade
Pas tutmuş alnın gönülden varsa secdeye

Af kapıları gökyüzüne kurmuşsa otağını
Ey gönlü daralan kul, kul olduğunu unutup kulluğundan utanan
Nedendir toprağında yaktığın bu isyan ateşi
Sönmeden dinmez Karahan karanlığın güneşi

Levent Maden

Zehr-i Sabır

Açılsa da gökyüzünden rahmet kapıları
Doldursa topraklarını bereket tohumları
Taşsa pınarlar gam keder ne varsa sürse
Azap dolu günlerin içinde gülümse

Her çektiğin ah pişmanlığının gölgesinde ki
Yetişen acizin dikenli gülüdür
Gül yüzünde ki gazabın rengi hükümdür
Ey Karahan vakit sabırla niyaz vaktidir

Elbet karanlıklar içinde bekleyen aydınlık
Yuvandır, toprakta ki aciz tohum misali
Ne kadar derine inerse kavuşma toprakla
Yükselir arşa rahmetiyle üstünde ne varsa
Kederlenme Ey Karahan vakit imtihan vaktidir.

Levent Maden